

S:t Petri kyrka • S:t Petri Church

Ett levande rum

Den som vandrar in i S:t Petri kyrka möter 700 år av historia. Besökaren leds tillbaka i tanken och tiden. Detta är Malmö's äldsta bevarade kyrka, invigd och helgad i början av 1300-talet till Petrus och Paulus ära.

Men detta är inget museum utan ett levande rum! Varje dag bärs nya böner in hit av längtande, levande människor. Om och om igen dukas brödet och vinet på altaret och gudsmöten sker.

Varje generation har satt sin prägel. I Krämarekapellet finns spår av hur hela kyrkan en gång sett ut med färgsprakande målningar. På 1800-talet knäckades bilderna ner utom i kapellet, och allt vitmålades. Många sörjer de senmedeltida skulpturer och bilder som kastades ut och en del ting som inte förstördes har burits in igen.

Varje människa har också en historia att förhålla sig till. Liksom det 700 år gamla rummet måste jag som människa hitta en balans mellan att leva i historien och i nuet. Om jag bara lever i det som en gång var, blir jag ett vandrande museum. Lever jag helt och hållet utifrån nuets känslor och behov blir jag snart rotlös.

I S:t Petri kyrka bjuds jag in att borra djupt ner till kyrkans och trons källor, både i historien och i mitt eget inre. Så kan tron bli min egen och jag själv ett levande rum där nya gudsmöten kan ske.

A living place

Anyone who walks into St Petri Church will meet 700 years of history. The visitor is led back in thought and in time. This is Malmö's oldest still preserved church, consecrated and sanctified in the honour of Peter and Paul at the beginning of the 14th century.

However, this is not a museum but a place full of life! Every day, longing people full of life carry new prayers in here. Again and

again the bread and the wine are put on the altar and meetings with God take place.

Every generation has left its mark. In the Krämare Chapel there are signs of how the whole church once was adorned with colourful paintings. In the 19th century the pictures were chiselled off the walls except for in the chapel, and everything was painted white. Many regret the loss of the late medieval sculptures and pictures that were thrown out. A few of the things that were not destroyed have been carried inside again.

Every person also has a past to relate to. Like the 700-year-old room, I as a human being must find a balance between living in the past and in the present. If I live only in what once was, I become a museum. And if I live only in the feelings and needs of the moment I soon become rootless.

In St Petri Church I am invited to drill deeply into the wells of the church and the faith, both in the past and in my inner life. Faith can then be my own and I can myself be a living place where meetings with God can occur.

